

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobců: **a) L. Š., b) J. Š.**, oba zastoupeni Mgr. Radimem Janouškem, advokátem se sídlem v Olomouci, Šantova 2, 779 00, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem ve Zlíně, Třída Tomáše Bati 21, 761 90, **za účasti osob zúčastněných na řízení** 1) M. J., 2) J. M., v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2013, č. j. 29 A 77/2011 - 52,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem zamítl Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobu žalobců (dále jen „stěžovatelů“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2011, č. j. KUZL 65372/2011, sp. zn. KUSP 50625/2011 ÚP-Vy, kterým zamítl odvolání stěžovatelů a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vizovice ze dne 2. 5. 2011, č. j. MUVIZ 011009/2011.

Stěžovatelé podali dne 18. 12. 2013 proti uvedenému rozsudku krajského soudu kasační stížnost. S podáním kasační stížnosti stěžovatelé spojili též návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelé návrh odůvodnili stručně tak, že okamžité odstranění stavby by znamenalo pro stěžovatele nenahraditelnou újmu. Naopak, protože již plot výše než tři roky stojí, přiznání odkladného účinku se rozhodně nemůže dotknout práv třetích osob a nemůže být v rozporu s veřejným zájmem. Pokud by soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, ztratila by svůj smysl. Uvedli rovněž, že pokud správní orgán uvádí, že v řízení o odstranění stavby již nebylo podstatné prokazovat, zda část oplocení zasahuje na vedlejší pozemek (neboť toto bylo předmětem řízení o dodatečném povolení stavby), popírá postup samotného správního orgánu I. stupně, který dne 13. 9. 2010 přerušil řízení o odstranění stavby a vyzval stěžovatele k řádnému vytyčení vlastnické hranice mezi pozemky, což stěžovatelé učinili a prokázali, že stavba plotu je na jejich pozemku. Stěžovatelé rovněž poukazují na to, že je jim nařízeno odstranění části stavby, která se ve výšce 2,2 m a šířce 3,8 m nachází zcela a výlučně na jejich pozemku; tato stavba byla provedena v souladu se stavebním zákonem.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve vyjádření ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti přiznal.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných předpokladů uvedených v daném ustanovení, tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2012 - 32 ze dne 29. 2. 2012. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. V daném případě stěžovatelé povinnost tvrzení splnili.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že okamžité odstranění stavby by pro stěžovatele představovalo závažnou újmu, která by byla ve výrazném nepoměru k újmě třetí osoby, zde osoby, na jejíž pozemek zasahuje stavba plotu, a to z důvodu, že stavba zasahuje na pozemek třetí osoby pouze v šířce 8-15 cm v délce 8 metrů. Přestože je si Nejvyšší správní soud vědom zásahu do práv třetí osoby a nikterak je nebagatelizuje, shledává, že zásah do jejích práv je pouze minimální intenzity. Nejvyšší správní soud zohlednil i skutečnost, že předmětná zeď již několik let stojí, což v poměru k několika dalším měsícům, ve kterých lze očekávat rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci, nutnost předmětnou zeď neprodleně odstranit rovněž snižuje.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v *rozporu s důležitým veřejným zájmem*, žalovaný ostatně ani nic takového netvrdil.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku. Přiznaný odkladný účinek se vztahuje nikoliv jen na napadený rozsudek Krajského soudu v Brně, ale též na rozhodnutí žalovaného, jež tak do doby vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu v této věci nemůže být vykonáno. Rozhodnutím o odkladném účinku Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá výsledek řízení ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu